

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 93
din 02.05.2006

privind soluționarea contestației formulată de persoana fizică
..... din satul, județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a
Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.din 14.03.2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Biroul vamal Suceava, prin adresa nr. din 14.03.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.din 14.03.2006, cu privire la contestația formulată de persoana fizică din satul, județul Suceava.

Întrucât prin contestația formulată nu s-a precizat cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe categorii de impozite, prin adresa nr.din 05.04.2006, s-a pus în vedere contestatorului să completeze plângerea formulată cu aceste elemente.

Având în vedere că până la data emiterii prezentei decizii contestatorul nu a dat curs solicitării noastre, în conformitate cu prevederile pct. 2 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005, contestația se consideră formulată împotriva întregului act administrativ fiscal.

Persoana fizică contestă măsurile stabilite prin Actul constatatordin 27.02.2006 și Deciziile de impunere nr., nr.și nr., din 27.02.2006, privind suma delei, reprezentând:

-lei taxe vamale;
-lei dobânzi aferente taxelor vamale;
-lei penalități aferente taxelor vamale;
- lei accize;
- lei dobânzi aferente accizelor;
- lei penalități aferente accizelor;
-lei taxa pe valoarea adăugată;
- lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. Persoana fizică prin contestația formulată menționează că la data prezentării în vamă în vederea efectuării vămuirii autoturismului a depus la dosar, împreună cu actul de vânzare – cumpărare, declarația vamală de tranzit, actele eliberate de R.A.R. și copie prin fax a certificatului de origine europeană EUR 1 și că a lăsat mașina în custodia comisionarului vamal, care s-a ocupat de pregătirea documentației pentru obținerea declarației vamale definitive.

De asemenea, prin contestația formulată, precizează că a intrat în posesia certificatului de origine, care i-a fost trimis de fratele său din Germania și care s-a prezentat personal la reprezentanța din Dusseldorf și la autoritatea vamală locală, iar comisionarul în vamă a completat documentația pentru vămuire și că a achitat taxele vamale aferente.

Contestatorul menționează că se va deplasa în Germania în vederea clarificării situației cu privire la certificatului de origine, urmând să prezinte documentația organelor vamale.

II. Biroul Vamal Suceava, prin Actul constatatordin 27.02.2006, în baza adresei nr.30.01.2006 a Autorității Naționale Vamale și a adresei nr.16.02.2006 a Direcției Regionale Vamale Iași, a dispus anularea regimului tarifar preferențial acordat în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.și recalcularea drepturilor vamale de import pentru autoturismul marca, serie șasiu, importat din Germania de persoana fizică, din satul, județul Suceava, pentru care anterior s-a întocmit chitanța de import nr.din 24.12.2003.

Regimul tarifar preferențial a fost anulat în baza Legii nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, a Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României aprobat prin H.G. nr. 1114/2001, a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal și a O.M.F.P. nr. 687/2001 privind valoarea în vamă.

Autoritatea vamală, prin actul constatator atacat, a anulat regimul vamal preferențial acordat și a stabilit că persoana fizică, pentru autovehiculul în speță, datorează bugetului de stat o datorie vamală în sumă totală de lei.

Pentru neplata în termen a datoriei vamale, organele de control, prin Deciziile de impunere nr., din 27.02.2006, au calculat dobânzi de întârziere în sumă totală de de lei și penalități de întârziere în sumă totală de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la datoria vamală în sumă de lei, reprezentândlei taxe vamale, lei accize șilei taxa pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă persoana fizică beneficiază de regimul tarifar preferențial pentru autoturismul marca, serie șasiu, importat din Germania, în condițiile în care administrația vamală germană comunică faptul că nu poate confirma că autovehiculul acoperit cu certificatul EUR 1 nr.este originar în sensul Acordului România – UE.

În fapt, la data de 19.12.2003, persoana fizică a solicitat vămuirea unui autoturism marca, serie șasiu, importat din Germania, pentru care Biroul vamal Suceava a acordat, în baza certificatului de circulație EUR 1 nr., regimul tarifar preferențial, cu trimiterea documentului de origine la control „a posteriori”.

Biroul vamal Suceava, prin Actul constatatordin 27.02.2006, a retras preferințele tarifare acordate pentru autoturismul marca, serie șasiu, și a stabilit drepturi vamale de import suplimentare în sumă de lei, pe motiv că din răspunsul autorității vamale germane rezultă că *„Exportatorul nu a participat la efectuarea controlului ulterior. Nu se poate confirma că autovehiculul acoperit cu certificatul menționat este originar în sensul Acordului România – UE”*.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 105** din **H.G. nr.1114/2001** pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, unde se precizează:

„Preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu.”

și ale **art. 107** din același act normativ, care prevede :

„În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.”

La stabilirea tarifului vamal , sunt aplicabile și prevederile **art. 61, 74 și 75** din **Legea nr. 141/1997** privind Codul vamal al României, unde se stipulează:

Art. 61

„(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există. ”

Art. 74

„(1) În vederea aplicării corecte a tarifului vamal, autoritatea vamală constată originea mărfurilor importate, pe baza următoarelor criterii: a) mărfuri produse în întregime într-o țară;

b) mărfuri obținute printr-o prelucrare sau transformare substanțială într-o țară.

(2) Aplicarea criteriilor se face pe baza regulilor de origine prevăzute de reglementările vamale sau de acordurile ori de convențiile internaționale la care România este parte.

Art. 75

În aplicarea regimului tarifar preferențial, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.”

În ceea ce privește verificarea dovezilor de origine, la art. 32 pct. 1, 2, 3 , 5 și 6 din protocolul referitor la definirea de “ produse originare”, ratificat prin O.U.G nr. 192/2001, se precizează:

„1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factură sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate referitoare la dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să

realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din Comunitate, din România sau din una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrăjurilor excepționale.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că autoritatea vamală are dreptul ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor și în toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată să ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.

La verificarea ulterioară a dovezilor de origine, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 autorităților vamale ale țării exportatoare, verificarea fiind efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. Rezultatele verificării trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din Comunitate și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în protocolul referitor la definirea de “produse originare”, ratificat prin O.U.G nr. 192/2001.

De asemenea, se reține că în cazul în care răspunsul autorității vamale ale țării exportatoare nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, prin adresa nr.....16.02.2004, Direcția Regională Vamală Iași a inițiat procedura de control „a posteriori” privind îndeplinirea criteriilor de origine și autenticitate a dovezii care atestă originea bunului acoperit cu certificatul de origine EUR 1 nr.

Autoritatea Națională a Vămilelor București transmite Direcției Regionale Vamale Iași, cu adresa nr. din 30.01.2006, rezultatul controlului „a posteriori” efectuat de autoritatea vamală germană pentru certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.

În această adresă este redat răspunsul autorității vamale germane, cu privire la autenticitatea certificatului de origine EUR1 nr., care cuprinde următoarele precizări : „Exportatorul nu a participat la efectuarea controlului ulterior. Nu se poate confirma că autovehiculul acoperit cu certificatul menționat este originar în sensul Acordului România – UE”.

Direcția Regională Vamală Iași, prin adresa nr. din 16.02.2006, transmite Biroului vamal Suceava să anuleze regimul tarifar preferențial acordat inițial pentru acest autovehicul și să încaseze diferențele de drepturi vamale, pe motiv că, în urma controlului „a posteriori”, privind autenticitatea certificatului de origine EUR 1 nr., nu se poate confirma originea bunului.

De asemenea, autoritatea vamală germană a transmis autorităților vamale române rezultatul controlului „a posteriori” și a returnat certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr., având marcată a doua căsuță din rubrica nr.14.

În ceea ce privește eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor, art. 16, 17, paragraful 1 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de “produse originare”, ratificat prin O.U.G nr. 192/2001, precizează:

“Art. 16

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III.

CIRCULAȚIE A MĂRFURILOR

<p>13. CERERE DE CONTROL, a se expedia la:</p> <hr/> <p>Controlul autenticității și legalității prezentului certificat este solicitat.</p> <p>Locul data</p> <p style="text-align: right;">Ștampila</p> <p>..... (Semnătura)</p>	<p>14. REZULTATUL CONTROLULUI</p> <hr/> <p>Controlul efectuat a permis să se constate că prezentul certificat*1)</p> <p>☐ a fost într-adevăr eliberat de unitatea vamală și mențiunile pe care le conține sunt exacte</p> <p>☐ nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute (a se vedea observațiile anexate)</p> <p>Locul data</p> <p style="text-align: right;">Ștampila</p> <p>..... (Semnătura)</p> <p>*1Marcați cu X mențiunea corespunzătoare</p>
--	---

Art. 17

1. Un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării

exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau sub răspunderea exportatorului. Preferințele tarifare se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor.

Din modelul certificatului de circulație a mărfurilor mai sus prezentat rezultă că cea de a doua căsuță a rubricii nr. 14 se marchează cu „X”, atunci când acesta „nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute”.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.a fost returnat autorității vamale germane în vederea verificării autenticității acestui document.

În urma controlului efectuat, autoritatea vamală germană a marcat a doua căsuță din rubrica nr. 14 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr., care are înscrisă expresia „*nicht den Erfordernissen fur ihre Echtheit und fur die Richtigkeit der darin enthaltenen Angaben entspricht (siehe beigefugte Bemerkungen)*”, ceea ce potrivit modelului oficial al certificatului de circulație EUR 1, prevăzut în Anexa III la Protocolul nr. 4 privind definirea noțiunii de „produse originare” înseamnă că „**nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute**”. Certificarea marcajului din **rubrica nr. 14** este dată de semnătura și ștampila autorității vamale germane.

Din cele prezentate se trage concluzia că certificatul de origine EUR 1 nr.nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate, astfel că, Biroul Vamal Suceava, prin actul constatatordin 27.02.2006, în mod legal a anulat regimul vamal preferențial acordat și a stabilit că persoana fizică, pentru autoturismul marca, serie șasiu, importat din Germania, datorează bugetului de stat drepturi vamale în sumă totală de lei.

Prin contestația formulată contestatorul precizează că va se va deplasa în Germania în vederea clarificării situației cu privire la certificatul de origine, urmând să prezinte documentația organelor vamale.

Cu adresa nr.din 05.04.2006, Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, a solicitat contestatorului ca, în termen de 5 zile de la data primirii adresei, să transmită documentele pe care le-a obținut în vederea susținerii cauzei, dar până la data emiterii prezentei decizii contestatorul nu a depus nici un document din care să rezulte originea comunitară a bunului în cauză.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus și faptul că certificatul de origine EUR 1 nr.nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate, urmează a **se respinge** contestația formulată de **persoana fizică** pentru **suma de lei**, reprezentând drepturi vamale de import, **ca neîntemeiată.**

2. Referitor la suma de lei, reprezentândlei dobânzi șilei penalități, aferente taxelor vamale, ... lei dobânzi și ... lei

penalități, aferente accizelor, lei dobânzi și lei penalități, aferente taxei pe valoarea adăugată.

În fapt, organele vamale au calculat pentru neplata datoriei vamale, stabilite prin Actul constatatordin 27.02.2006, dobânzi de întârziere în sumă totală de lei și penalități de întârziere în sumă totală de lei, pentru perioada 24.12.2003 - 31.12.2005.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002**, privind colectarea creanțelor bugetare, aplicabilă pentru anul 2003, care stipulează:

„Art. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. [...]

Art. 13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele de obligații bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv. [...]

Art. 14

(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și/sau a penalităților.”

Începând cu data de 01.01.2004 sunt aplicabile prevederile art. **114, 115 și 120 din O.G. nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, devenite 115, 116 și respectiv 121 printr-o nouă republicare, care stipulează:

„Art. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 115

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat

următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv. [...]

Art. 120

(1) plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0.5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora inclusiv.”

Articolul 120 a fost modificat prin Legea nr 210 / 2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care intră în vigoare de la data de 15.07.2005, astfel:

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul care le-a generat, în sumă de lei, reprezentândlei taxe vamale, lei accize șilei taxa pe valoarea adăugată, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, aceasta datorează și suma de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Prin urmare, majorările și penalitățile de întârziere în sumă totală de lei, aferente taxelor vamale, accizelor și taxei pe valoare adăugate stabilite suplimentar de organele vamale, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru datoria vamală care a generat aceste accesorii, contestația a fost respinsă, urmează a **se respinge** contestația și pentru majorările și penalitățile de întârziere de lei.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 61, 74 și 75 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, art. 105 și 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin HG nr. 1114/2001, art. 16, 17 și art. 32 paragrafele 1, 2, 3, 5 și 6 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de “produse originare”, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001, art. 12, 13 și 14 din O.G. nr. 61/2002, privind colectarea creanțelor bugetare, art. 114, 115 și 120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 186 din Codul de procedură fiscală, republicată se:

DECIDE :

- **Respingerea** contestației formulate de persoana fizică din satul, județul Suceava, împotriva Actului constatatordin 27.02.2006 și Deciziilor de impunere nr., nr.și nr., din 27.02.2006, privind suma delei, reprezentând:

-lei taxe vamale;
-lei dobânzi aferente taxelor vamale;
-lei penalități aferente taxelor vamale;
-lei accize;
-lei dobânzi aferente accizelor;
-lei penalități aferente accizelor;
-lei taxa pe valoarea adăugată;
- lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată, **ca**

neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.